

[Oluf Pedersen.]

samlede Regerings Ansvar, men det bliver ikke stort kønnere, da Ministeren jo er Medlem af Regeringen. Er der nogen, der særlig har Ansvaret og alene har Ansvaret for, at de ulovlige Interneringer ikke bliver afviklet inden for en rimelig Tid?

Saa siger Justitsministeren med Hensyn til Spørgsmaalet om tilbagevirkende Kraft, at det er nødvendigt ved en saadan Lov. Mit Synspunkt er dette, at vi har Straf for Landsforræderi, og inden for den Straffegrænse, der der er sat, kan man udforme det nøjere ved Lovforslag som dette — det er man berettiget til, og det kan man godt gøre, det er for saa vidt ikke tilbagevirkende Kraft. Men at gennemføre en Lov som denne med tilbagevirkende Kraft og omfattende Handlinger, som jeg for mit Vedkommende hævder overhovedet ikke burde være straffbare, og som ingen Mennesker vidste vilde blive straffbare, det synes jeg er helt urimeligt. Man kan maaske forsvare det, naar det drejer sig om at gennemføre en Lov med Straf for noget, som alle var klar over var en Forbrydelse, men som blot ikke var strafbart. Men med tilbagevirkende Kraft at gennemføre Straf for Handlinger, som overhovedet ikke er Forbrydelser — og det er det, dette Lovforslag gør —, det synes jeg er helt urimeligt.

Bertel Dahlgaard: Den højtærede Justitsminister var saa venlig at takke Ordførerne for den Modtagelse, de havde givet hans Lovforslag. Jeg beklager, at jeg ikke kan gøre Gengæld og takke Ministeren for det udtømmende Svar, han har givet med Hensyn til de Synspunkter, jeg har fremsat.

Jeg vil gerne henlede den højtærede Justitsministers Opmærksomhed paa, at jeg tillod mig at fremsætte den Anskuelse, at det var meget betænkeligt, at dette Lovforslag fremsættes og tænkes gennemført, inden den tredie Værnemagerlov fremsættes og gennemføres, ikke blot fordi der derigenem stadig vil blive opretholdt en Usikkerhed i Befolkningen med Hensyn til de retslige Tilstande, men ogsaa fordi det kan tænkes, at det indirekte kan faa Virkninger paa de Domsbehandling, der finder Sted i Henhold til det her foreliggende Lovforslag. Jeg kan ikke tænke mig andet, end at det er Betragtninger, som man i hvert

Tilfælde ikke helt kan afvise, og jeg mener, at den højtærede Minister, under hvem disse Spørgsmaal hører, bør fremsætte sine Anskuelser desangaaende over for det høje Ting, inden Forslaget gaar til Udvalgets Behandling. Justitsministerens Synspunkter og Anskuelser paa dette Omraade kan jo have Betydning for mange Mennesker, ogsaa for adskillige her i Tinget, med Hensyn til Bedømmelsen af dette Forhold, og de vil i høj Grad have Betydning for det Parti, jeg tilhører.

Jeg hører nu oven i Købet, at Forholdet skulde være dette, at den tredie Værnemagerlov ikke er videre fremme i dette Øjeblik, end at det endogsaa er tvivlsomt, hvorvidt dette Forslag skal fremsættes som et almindeligt Skattelovforslag eller maaske som en Del af et større Skattelovforslag, eller om det skal fremsættes som en helt ny Tilføjelse til Handelsministerens Lov om de tyske Betalinger, eller maaske det alligevel skulde blive henført under Justitsministerens Ressort. Vi staar paa det nuværende Tidspunkt meget nær ved det kommende Valg. Ingen — jeg tænker heller ikke Justitsministeren — ved, om dette Valg tænkes afholdt i September, Oktober eller November Maaned, men det er dog vel den høje Regerings Mening, at saa afgørende Spørgsmaal som de her foreliggende maa blive forelagt i saa god Tid, at de kan blive løst inden Valget og hvad dermed staar i Forbindelse. Det forekommer mig, at den højtærede Justitsminister her har en naturlig Anledning til at udtale sig om de Spørgsmaal, som jeg har fremdraget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Fr. Dalgaard: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Formanden: Jeg udbeder mig Tingets Samtykke til allerede i indeværende Møde at lade foretage Valg af det Udvalg, som det nu blev besluttet at nedsætte. Hvis